Pregaria.cat

Entrada

IMPOTÈNCIA

El drama dels que fugen de la guerra desvetlla la nostra impotència. Tots hem vist les imatges terribles de les bombes i les cases desfetes, les multituds que abandonen la seva terra i malviuen, les barques plenes, els naufragis, les cues, els campaments, les barreres, les policies, les fronteres hermètiques, l'augment de les extremes dretes i racismes i les inacabables discussions dels governants que lliguen interessos, defensen constitucions i després de tantes hores acaben decidint en contra dels principis cívics de l'Europa humanitària i gelosa de la seva cultura. Ens sentim impotents.

Què, doncs? Repleguem-nos cap a les barreres i les tanques interiors, refugiem-nos en determinats esports, en els nostres problemes, i deixem de pensar en el que està passant?

Per molt que ens repleguem i fugim de la pròpia consciència, si som sincers, sabem que en el fons portem una tensió, un neguit i un fracàs. Podem evadir-nos, però no podem destruir la veritat del que és just, injust i terrible.

En aquesta situació els **"petits signes"** poden ser el recurs per anar superant la impotència.
Deixem els gran programes que han de defensar tants interessos contradictoris. Nosaltres, ciutadans normals i corrents, tenim poc marge d'actuació. Sabem, però, que els "petits signes" de vegades van creixent i es van fent grans.

Signes informatius, signes de suport, signes de presència, signes de pregària, signes de silenci, signes de trobar-nos en un mateix lloc de forma periòdica, signes...
Ens diran alguns: "Això no serveix per a res!" Que ho diguin; potser tenen raó... o potser no. Depèn de nosaltres.

Jesús Renau sj.